

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/212/WPZiB

z dnia 29 marca 2010 r.

dotycząca stanowiska Unii Europejskiej na konferencję przeglądową 2010 stron Układu o nierozprzestrzaniu broni jądrowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska nadal uznaje Układ o nierozprzestrzaniu broni jądrowej (układ NPT) za zasadniczy element światowego systemu nieprolifracji, podstawowy fundament realizacji rozbrojenia jądrowego zgodnie z art. VI NPT oraz za istotny element dalszego rozwoju zastosowania energii jądrowej do celów pokojowych.
- (2) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzaniu broni masowego rażenia, której celem było uregulowanie działań w tej dziedzinie. W dniu 8 grudnia 2008 r. Rada przyjęła dokument pt. „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia”.
- (3) W dniu 12 grudnia 2008 r. Rada Europejska zatwierdziła oświadczenie w sprawie umocnienia bezpieczeństwa międzynarodowego, w którym potwierdziła swoją determinację w walce z rozprzestrzaniem broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz poparła konkretne i realistyczne inicjatywy w zakresie rozbrojenia, które Unia przedłożyła Zgromadzeniu Ogólnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (4) Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła jednogłośnie rezolucję nr 1540 (2004), w której rozprzestrzanie broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia przedstawiono jako zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. W dniu 12 czerwca 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/419/WPZiB⁽¹⁾, a w dniu 14 maja 2008 r. – wspólne działanie 2008/368/WPZiB⁽²⁾, obydwa wspierające wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzaniu broni masowego rażenia.
- (5) Spotykając się na szczepku szefów państw i rządów, Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła jednogłośnie rezolucję nr 1887 (2009), w której: postanowiono dążyć do tego, żeby świat, w którym wszyscy żyjemy, stał się bezpieczniejszy, oraz do stworzenia warunków umożliwiających istnienie świata bez broni jądrowej zgodnie z celami układu NPT, wspierając stabilność międzynarodową na podstawie zasady takiego samego bezpieczeństwa dla wszystkich, wzywając wszystkie państwa, które nie są stronami układu NPT, aby do niego przystąpiły jako państwa strony nieposiadające broni jądrowej oraz wzywając państwa strony układu NPT, aby w pełni dotrzymywały wszystkich swoich zobowiązań i wypełniły swoje obowiązki wynikające z układu NPT i aby współpracowały ze sobą z myślą o tym, aby konferencja przeglądowa 2010 układu NPT mogła z powodzeniem wzmocnić postanowienia układu NPT oraz wytyczyć realistyczne i osiągalne cele w odniesieniu do jego wszystkich trzech filarów: nieprolifracji, pokojowego wykorzystania energii jądrowej i rozbrojenia.
- (6) Począwszy od roku 2004, Rada przyjęła kilka wspólnych działań dotyczących wspierania działań Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzaniu broni masowego rażenia – ostatnie z takich działań to wspólne działanie 2008/314/WPZiB⁽³⁾.
- (7) W dniu 8 grudnia 2008 r. Rada przyjęła konkluzje Rady na temat wkładu UE w wysokości do 25 mln EUR w stworzenie banku paliwa jądrowego MAEA.
- (8) Począwszy od roku 2006, Rada przyjęła kilka wspólnych działań w sprawie wsparcia działań Komisji Przygotowawczej Organizacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych w celu zwiększenia jej zdolności monitorowania i oceny. Ostatnie z takich działań to wspólne działanie 2008/588/WPZiB⁽⁴⁾. Ponadto Rada wspierała szybkie wejście w życie i upowszechnienie Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT).
- (9) Prezydent Stanów Zjednoczonych zwołał na dzień 13 kwietnia 2010 r. szczyt w sprawie bezpieczeństwa jądrowego, który ma przyczynić się do zwiększenia zaangażowania na rzecz globalnego bezpieczeństwa jądrowego, w tym przeciwdziałania zagrożeniu terroryzmem jądrowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 17.6.2006, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 78.⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 17.4.2008, s. 62.⁽⁴⁾ Dz.U. L 189 z 17.7.2008, s. 28.

- (10) Podczas konferencji przeglądowej i przedłużającej w 1995 r. układu NPT przyjęto decyzje w sprawie: bezterminowego przedłużenia układu NPT, zasad i celów dotyczących nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia jądrowego, usprawnienia procedury przeglądu układu NPT oraz rezolucji w sprawie Bliskiego Wschodu.
- (11) Podczas konferencji przeglądowej 2000 układu NPT przyjęto dokument końcowy.
- (12) W dniu 25 kwietnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2005/329/WPZiB dotyczące konferencji przeglądowej 2005 stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej⁽¹⁾.
- (13) Zorganizowano trzy sesje komitetu przygotowawczego konferencji przeglądowej 2010 układu NPT: w dniach 30 kwietnia – 11 maja 2007 r. w Wiedniu, 28 kwietnia – 9 maja 2008 r. w Genewie oraz 4 – 15 maja 2009 r. w Nowym Jorku.
- (14) W świetle wyników konferencji przeglądowej 2000 układu NPT, konferencji przeglądowej 2005 układu NPT i dyskusji przeprowadzonych podczas trzech sesji komitetu przygotowawczego konferencji przeglądowej 2010 układu NPT, a także mając na uwadze obecną sytuację, należy uaktualnić i doprecyzować zarówno cele określone we wspólnym stanowisku 2000/329/WPZiB, jak i inicjatywy podejmowane na jego podstawie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Unia dąży do wzmocnienia międzynarodowego systemu nieproliferaacji poprzez upowszechnianie konkretnych i zrównoważonych wyników konferencji przeglądowej 2010 stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (układ NPT), co powinno pomóc w osiągnięciu wymiernych i realistycznych postępów w zakresie celów określonych w układzie NPT.

Aby osiągnąć ten cel, Unia dąży do tego, aby poparcie uzyskała w szczególności przyjęcie zestawu konkretnych, skutecznych, pragmatycznych i przyjętych za obopólną zgodą środków służących zwiększeniu międzynarodowych wysiłków na rzecz nieproliferaacji, dalszemu rozbrojeniu, a także odpowiedzialnemu rozwojowi pokojowego wykorzystania energii jądrowej przez kraje, które chcą zwiększyć swoje zdolności w tej dziedzinie. W tym celu Unia opracowała i przedłożyła Konferencji przeglądowej 2010 układu NPT dokument roboczy zawierający dalekoosiężne plany UE w zakresie wszystkich trzech filarów NPT⁽²⁾; propozycje te zostaną włączone do ambitnego planu działania, który ma zostać przyjęty podczas konferencji przeglądowej 2010 układu NPT.

⁽¹⁾ Dz.U. L 106 z 27.4.2005, s. 32.

⁽²⁾ NPT/CONF.2010/PC.III/WP.26.

Artykuł 2

Podczas konferencji przeglądowej 2010 układu NPT Unia dąży w szczególności do zapewnienia, by państwa strony układu NPT („państwa strony”) zajęły się następującymi priorytetami:

- 1) potwierdzenie przez wszystkie państwa strony zobowiązania do wykonania ich obowiązków i osiągnięcia celów wynikających z układu NPT oraz do dążenia do upowszechniania układu NPT;
- 2) skuteczniejsze wdrażanie układu NPT dzięki przyjęciu zestawu konkretnych, skutecznych, pragmatycznych i przyjętych za obopólną zgodą środków służących wzmocnieniu międzynarodowych wysiłków na rzecz walki z proliferacją, dalszemu rozbrojeniu i odpowiedzialnemu rozwojowi pokojowego wykorzystania energii jądrowej, a także czynienie postępów w zakresie wdrażania rezolucji układu NPT z 1995 r. w sprawie Bliskiego Wschodu;
- 3) potwierdzenie zobowiązania w zakresie kontroli zbrojeń jądrowych i rozbrojenia oraz podkreślenie potrzeby osiągnięcia konkretnych postępów w tych procesach, zwłaszcza przez dalsze ogólne redukcje światowych zapasów broni jądrowej, zgodnie z art. VI układu NPT, z uwzględnieniem szczególnej odpowiedzialności państw, które posiadają największy arsenał takiej broni, oraz osiągnięcia porozumienia w sprawie konkretnych i wczesnych działań, takich jak zapewnienie szybkiego wejścia w życie Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT) i rozpoczęcie prowadzonych – w ramach konferencji rozbrojeniowej – negocjacji w sprawie Traktatu o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych do broni jądrowej lub innych wybuchowych urządzeń jądrowych (FMCT), które to działania są niezbędne do zrealizowania obowiązków i celu końcowego wynikających z art. VI układu NPT;
- 4) zwiększenie skuteczności i wszechstronności systemu nieproliferaacji: standardem weryfikacji powinno stać się zawarcie ogólnego porozumienia o zabezpieczeniach wraz z protokołem dodatkowym, zgodnie z art. III układu NPT;
- 5) wzmocnienie układu NPT, dzięki wspólnemu porozumieniu państw stron co do tego, w jaki sposób skutecznie reagować na przypadki wycofywania się państw stron z układu NPT;
- 6) utrzymywanie w mocy układu NPT, przy uwzględnieniu obecnych najważniejszych wyzwań w dziedzinie proliferacji, w szczególności w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i w Islamskiej Republice Iranu, dzięki wspólnemu porozumieniu państw stron co do tego, w jaki sposób zdecydowanie i skutecznie reagować na przypadki jego nieprzestrzegania;
- 7) zwiększanie akceptacji i poparcia dla koncepcji odpowiedzialnego rozwijania pokojowego wykorzystania energii jądrowej w warunkach najlepiej gwarantujących bezpieczeństwo, ochronę i nieproliferaację, jak również wielostronnych rozwiązań w zakresie jądrowego cyklu paliwowego.

Artykuł 3

Aby osiągnąć cel określony w art. 1 i priorytety zdefiniowane w art. 2, Unia:

- a) bierze udział w przeprowadzeniu uporządkowanego i wyważonego przeglądu funkcjonowania układu NPT na konferencji przeglądowej 2010 układu NPT, w tym w weryfikacji, jak państwa strony wykonują zobowiązania wynikające z układu NPT, oraz w określeniu dziedzin, w których należy dążyć do osiągnięcia dalszych postępów w przyszłości, i środków podejmowanych w tym zakresie, zwłaszcza z myślą o konferencji przeglądowej 2015 układu NPT;
- b) przyczynia się do osiągnięcia konsensusu na podstawie ram prawnych ustanowionych układem NPT, popierając decyzje i rezolucje dotyczące Bliskiego Wschodu przyjęte na konferencji przeglądowej i przedłużającej 1995 układu NPT oraz dokument końcowy konferencji przeglądowej 2000 układu NPT, a także bierze pod uwagę bieżącą sytuację i wspiera, między innymi, następujące kwestie o zasadniczym znaczeniu:
 - 1) podejmowanie wysiłków w celu zachowania integralności układu NPT oraz zwiększenia jego oddziaływania i usprawnienia jego wdrażania;
 - 2) uznanie, że układ NPT stanowi wyjątkowy i niezastąpiony wielostronny instrument służący zachowaniu i umocnieniu międzynarodowego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności, ze względu na to, że tworzy on ramy prawne, które służą zapobieganiu rozprzestrzenianiu broni jądrowej i dalszemu opracowywaniu systemu kontroli gwarantującemu wykorzystanie energii jądrowej przez państwa nieposiadające broni jądrowej wyłącznie do celów pokojowych, oraz stanowi podstawowy fundament dalszego rozbrojenia jądrowego zgodnie z jego art. VI i ważny element w dalszym rozwoju zastosowania energii jądrowej do celów pokojowych; jednocześnie należy podkreślić, że układ NPT, w tym jego trzy wzajemnie się uzupełniające filary, reprezentuje interesy w zakresie bezpieczeństwa wspólne dla wszystkich państw stron;
 - 3) podkreślanie bezwzględnej konieczności pełnego przestrzegania wszystkich postanowień układu NPT przez wszystkie państwa strony;
 - 4) podkreślanie potrzeby, by polityki i strategie państw stron były spójne z postanowieniami układu NPT;
 - 5) działania na rzecz upowszechniania układu NPT; wezwanie wszystkich państw niebędących stronami układu NPT do bezzwłocznego przystąpienia do tego układu jako państwa strony nieposiadające broni jądrowej, a także do przestrzegania jego postanowień i wypełniania zobowiązań w zakresie nieprolifracji i rozbrojenia jeszcze przed przystąpieniem;
 - 6) uznanie wkładu społeczeństwa obywatelskiego w upowszechnianie zasad i celów układu NPT;

ROZBROJENIE

- 7) potwierdzenie zobowiązania do dążenia do tego, żeby świat, w którym wszyscy żyjemy, stał się bezpieczniejszy, oraz do stworzenia warunków umożliwiających istnienie świata bez broni jądrowej, zgodnie z celami określonymi w układzie NPT; przekonanie, że pośrednie kroki na drodze prowadzącej do tego celu mogą również przyczynić się do znaczącego wzrostu bezpieczeństwa powszechnego;
- 8) przyjęcie z zadowoleniem znacznego zmniejszenia zapasów broni jądrowej, które nastąpiło od czasu zakończenia zimnej wojny, w tym w przypadku dwóch państw członkowskich Unii; podkreślenie konieczności ogólnej redukcji arsenału jądrowego z myślą o przeprowadzeniu stopniowego i systematycznego rozbrojenia jądrowego na mocy art. VI układu NPT, z uwzględnieniem szczególnej odpowiedzialności państw posiadających największy arsenał; w tym kontekście przyjęcie z zadowoleniem rozpoczęcia negocjacji w sprawie nowej umowy START między Stanami Zjednoczonymi a Federacją Rosyjską; potwierdzenie, że konieczne jest czynienie większych postępów w zakresie zmniejszenia ich arsenału i redukcji gotowości operacyjnej ich systemów broni jądrowej do minimalnego niezbędnego poziomu;
- 9) w odniesieniu do broni jądrowej, która nie ma charakteru strategicznego:
 - (i) wezwanie wszystkich państw stron posiadających taką broń, aby uwzględniły ją w ogólnym procesie kontroli zbrojeń i rozbrojenia, z myślą o redukcji i likwidacji takiej broni z zachowaniem zasad przejrzystości, skutecznej kontroli i nieodwracalności;
 - (ii) przyznanie, że do osiągnięcia postępów w procesie rozbrojenia jądrowego potrzebne są dalsze działania w zakresie przejrzystości i budowania zaufania;
 - (iii) zachęcanie Stanów Zjednoczonych i Federacji Rosyjskiej do dalszego rozwijania jednostronnych inicjatyw prezydenckich z lat 1991/92 oraz do uwzględnienia niestrategicznej broni jądrowej przy kolejnej rundzie obustronnej redukcji posiadanej przez nie broni jądrowej, co doprowadzi do obniżenia pułapu ilości strategicznej i niestrategicznej broni jądrowej znajdującej się w ich arsenałach;
- 10) uznanie stosowania zasady nieodwracalności, która ma na celu wytyczenie kierunku dla wszystkich działań w dziedzinie rozbrojenia jądrowego i kontroli zbrojeń, jako wkładu w utrzymywanie i wzmacnianie międzynarodowego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności, uwzględniając te warunki;
- 11) uznanie znaczenia, z punktu widzenia rozbrojenia jądrowego, programów zniszczenia i likwidacji broni jądrowej oraz likwidacji materiałów rozszczepialnych zdefiniowanych w ramach partnerstwa globalnego G-8;

- 12) podejmowanie przez mocarstwa atomowe wysiłków w dążeniach do wiarygodności i przejrzystości oraz stosowanie innych środków budowy zaufania z myślą o wspieraniu dalszych postępów w dziedzinie rozbrojenia; wyrażenie w tym kontekście zadowolenia w związku z faktem, że niektóre państwa posiadające broń jądrową – w tym dwa państwa członkowskie Unii – zwiększyły przejrzystość w odniesieniu do posiadanej przez siebie broni jądrowej, oraz wezwanie pozostałych państw do powielenia tego wzorca;
 - 13) potwierdzenie również zobowiązania do prowadzenia kontroli zbrojeń jądrowych i rozbrojenia jądrowego zgodnie z postanowieniami układu oraz podkreślenie konieczności zwiększenia wielostronnych wysiłków i reaktywowania wielostronnych instrumentów, takich jak konferencja rozbrojeniowa;
 - 14) wezwanie państw do bezzwłocznego i bezwarunkowego podpisania i ratyfikowania CTBT, w szczególności dziewięciu pozostałych państw wymienionych w załączniku II CTBT, które jeszcze tego nie zrobiły, mając na uwadze, że CTBT stanowi zasadniczy element systemu rozbrojenia jądrowego i nieprolifracji oraz że powinien on wejść jak najszybciej w życie; wyrażenie w tym kontekście zadowolenia w związku z podjętymi niedawno przez Stany Zjednoczone zobowiązaniami do szybkiego ratyfikowania CTBT;
 - 15) w oczekiwaniu na wejście w życie CTBT, wezwanie wszystkich państw do przestrzegania moratorium na przeprowadzanie prób jądrowych, do powstrzymania się od wszelkich działań niezgodnych z obowiązkami i postanowieniami zawartymi w CTBT oraz do jak najszybszego demontażu – w sposób przejrzysty i otwarty dla społeczności międzynarodowej – wszystkich obiektów służących próbom jądrowym; podkreślenie znaczenia i przyjęcie z zadowoleniem prac prowadzonych przez Komisję Przygotowawczą Organizacji CTBT, zwłaszcza w zakresie międzynarodowego systemu monitorowania;
 - 16) wyrażenie zadowolenia w związku z przyjęciem w 2009 r. w drodze konsensusu programu prac konferencji rozbrojeniowej oraz wezwanie w związku z tym do bezzwłocznego rozpoczęcia i szybkiego zakończenia negocjacji w sprawie FMCT, mając za podstawę dokument CD/1299 z dnia 24 marca 1995 r. i zawarty w nim mandat, zgodnie z decyzją z dnia 29 maja 2009 r. konferencji rozbrojeniowej, mającej na celu ustanowienie programu prac na sesje 2009 (dok. CD/1864);
 - 17) w oczekiwaniu na wejście w życie FMCT, wezwanie wszystkich zainteresowanych państw do przyjęcia i utrzymania w mocy natychmiastowego moratorium na produkcję materiałów rozszczepialnych do broni jądrowej lub innych wybuchowych urządzeń jądrowych, jak również do demontażu obiektów służących do produkcji materiałów rozszczepialnych do broni jądrowej lub do przekształcenia tych obiektów do celów wykluczających przeprowadzanie wybuchów jądrowych; przyjęcie z zadowoleniem działania tych spośród pięciu państw posiadających broń jądrową, w szczególności państw członkowskich Unii, które wprowadziły takie moratoria i dokonały demontażu wspomnianych obiektów;
 - 18) wezwanie wszystkich zainteresowanych państw do podjęcia stosownych działań praktycznych służących zmniejszeniu ryzyka przypadkowej wojny jądrowej;
 - 19) dalsza analiza kwestii gwarancji bezpieczeństwa dla tych państw stron, które nie posiadają broni jądrowej;
 - 20) wezwanie państw posiadających broń jądrową do potwierdzenia istniejących gwarancji bezpieczeństwa określonych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych w rezolucji 984 (1995), uznając, że takie gwarancje bezpieczeństwa wzmacniają system nierozprzestrzeniania broni jądrowej, a także do podpisania i ratyfikowania odpowiednich protokołów do traktatów ustanawiających strefy wolne od broni jądrowej, sporządzonych po przeprowadzeniu wymaganych konsultacji zgodnie z wytycznymi z 1999 r. Komisji ONZ ds. Rozbrojenia (UNDC), uznając, że strefy te mają dostęp do gwarancji bezpieczeństwa opartych na traktatach;
 - 21) podkreślenie konieczności czynienia dalszych postępów w zakresie ogólnej kontroli zbrojeń i rozbrojenia oraz wezwanie do dalszego rozwijania wszystkich aspektów rozbrojenia w celu zwiększenia bezpieczeństwa powszechnego;
 - 22) prowadzenie działań na rzecz rozpoczęcia konsultacji w sprawie traktatu o zakazie pocisków ziemia-ziemia krótkiego i średniego zasięgu;
 - 23) wzywanie do upowszechniania i skutecznego wdrażania przyjętego w Hadze kodeksu postępowania przeciwko proliferacji rakiet balistycznych;
 - 24) podkreślenie znaczenia upowszechniania i wdrażania konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej, konwencji o zakazie broni chemicznej oraz konwencji, działań i inicjatyw przyczyniających się do kontroli broni konwencjonalnej;
 - 25) prowadzenie prac nad rozwiązaniem problemów związanych z niestabilnością i brakiem bezpieczeństwa regionalnego oraz z sytuacjami konfliktowymi, które często dają początek programom zbrojeniowym;
- #### NIEPROLIFERACJA
- 26) przyznanie, że w ostatnich latach pojawiły się duże wyzwania związane z rozprzestrzenianiem broni jądrowej, zwłaszcza w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i w Islamskiej Republice Iranu, podkreślenie, że wspólnota międzynarodowa musi być gotowa stawić czoła tym wyzwaniom, i zauważenie, że w odpowiedzi na nie należy podjąć zdecydowane działania;
 - 27) podkreślenie konieczności wzmocnienia roli Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych jako ostatecznego arbitra, aby mogła ona podejmować stosowne działania w przypadku niewypełniania obowiązków wynikających z układu NPT, zgodnie ze statutem Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA), w tym stosować zabezpieczenia;

- 28) zwrócenie uwagi na możliwe skutki, jakie dla światowego pokoju i bezpieczeństwa miałyby wycofanie się z układu NPT; wezwanie wspólnoty międzynarodowej do ukierunkowanego i szybkiego reagowania na przypadki powiadomienia o wycofaniu się z układu NPT i na skutki takiego wycofania; podkreślenie wymogu, aby Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych działała w sposób szybki, a zwłaszcza, aby podejmowała niezwłoczne działania w przypadku powiadomienia przez jakiegokolwiek państwo stronę o tym, że wycofuje się ono z układu NPT; wezwanie państw stron układu NPT, aby wspierały przyjmowanie środków w tym zakresie, w tym środków służących zachowaniu odpowiednich zabezpieczeń MAEA w odniesieniu do materiałów, sprzętu, technologii i obiektów jądrowych mających służyć pokojowym celom;
- 29) w przypadku gdy MAEA nie jest w stanie dać wystarczających gwarancji, że program jądrowy danego państwa opracowano wyłącznie do celów pokojowych, domaganie się zawieszenia współpracy w dziedzinie energii jądrowej z tym państwem do czasu, gdy MAEA będzie w stanie udzielić takich gwarancji;
- 30) wezwanie wszystkich państw w regionie Bliskiego Wschodu do czynienia postępów m.in. w kierunku utworzenia w tym regionie strefy, którą byłyby w stanie skutecznie kontrolować, wolnej od broni jądrowej i innej broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia oraz wstrzymanie się od stosowania środków, które uniemożliwiają osiągnięcie tego celu; uznanie znaczenia wypracowania porozumienia co do konkretnych działań stanowiących część procesu, który obejmuje wszystkie państwa tego regionu i który ma ułatwić wdrażanie rezolucji układu NPT z 1995 r. w sprawie Bliskiego Wschodu;
- 31) wezwanie wszystkich państw stron, a zwłaszcza państw stron posiadających broń jądrową, by rozszerzyły współpracę i podjęły wzmożone wysiłki na rzecz utworzenia przez podmioty działające na Bliskim Wschodzie strefy, którą byłyby w stanie skutecznie kontrolować i która byłaby wolna od broni jądrowej i innej broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia, zgodnie z postanowieniami rezolucji układu NPT z 1995 roku w sprawie Bliskiego Wschodu;
- 32) priorytetowe traktowanie wdrożenia systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej w regionie Morza Śródziemnego, z uwagi na to, że bezpieczeństwo w Europie związane jest z bezpieczeństwem w tym regionie;
- 33) uznanie stref wolnych od broni jądrowej utworzonych – zgodnie z wytycznymi UNDC z 1999 r. – na podstawie dobrowolnych ustaleń pomiędzy państwami danego regionu za istotne dla pokoju i bezpieczeństwa;
- 34) podkreślanie konieczności zrobienia wszystkiego co możliwe, aby zapobiec zagrożeniu terroryzmem jądrowym, związanemu z potencjalnym dostępem terrorystów do broni jądrowej lub materiałów jądrowych, które mogą zostać użyte do produkcji bomb rozpraszających materiały radioaktywne, a także, w tym kontekście, podkreślanie konieczności wypełniania obowiązków wynikających z rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) i 1887 (2009), jak również wezwanie do zwiększenia bezpieczeństwa jądrowego źródeł o wysokim stopniu promieniotwórczości;
- 35) wezwanie wszystkich państw, które jeszcze tego nie zrobiły, do podpisania, ratyfikowania i wdrożenia Międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego, która stanowi ważną część międzynarodowych ram prawnych służących walce z zagrożeniami wynikającymi z terroryzmu jądrowego;
- 36) w świetle zwiększonego zagrożenia związanego z rozprzestrzenianiem broni jądrowej i terroryzmem – wspieranie inicjatywy na rzecz partnerstwa globalnego G-8, działalności MAEA i innych wielostronnych mechanizmów w tym zakresie, takich jak inicjatywa przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, światowa inicjatywa na rzecz zwalczania terroryzmu jądrowego i inicjatywa na rzecz zmniejszania zagrożeń globalnych; przyjęcie z zadowoleniem celów w zakresie bezpieczeństwa, określonych podczas szczytu w sprawie globalnego bezpieczeństwa jądrowego;
- 37) uznanie, że ogólne porozumienia o zabezpieczeniach wraz z protokołami dodatkowymi pełnią rolę czynnika ograniczającego rozprzestrzenianie broni jądrowej i wyznaczają obowiązujące obecnie standardy weryfikacji;
- 38) dalsza praca nad upowszechnianiem i wzmacnianiem systemu zabezpieczeń MAEA, z myślą o ułatwieniu wykrywania naruszeń obowiązków w zakresie nieprolifracji, zwłaszcza dzięki przyjęciu i wdrożeniu przez wszystkie zainteresowane państwa ogólnego porozumienia o zabezpieczeniach wraz z protokołem dodatkowym oraz, w stosownych przypadkach, poprawionej wersji tzw. protokołu w sprawie małych ilości, mając na uwadze wzmocnienie systemu zabezpieczeń;
- 39) działanie na rzecz uznania przez konferencję przeglądową 2010 układu NPT i Radę Gubernatorów MAEA, że zawarcie i wdrożenie ogólnego porozumienia o zabezpieczeniach wraz z protokołem dodatkowym stanowi obowiązujący obecnie standard weryfikacji zgodnie z art. III układu NPT;
- 40) podkreślenie wyjątkowej roli, jaką pełni MAEA, kontrolując, czy państwa dotrzymują swoich zobowiązań w zakresie nierozprzestrzeniania broni jądrowej;
- 41) podkreślenie także istotnej roli, jaką pełni MAEA, pomagając państwom – na ich wniosek – zwiększyć bezpieczeństwo materiałów i obiektów jądrowych, oraz wezwanie państw do wspierania działań MAEA;
- 42) uznanie znaczenia odpowiednich i skutecznych kontroli eksportu zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) i nr 1887 (2009) oraz zgodnie z art. III. ust. 2 układu NPT;

- 43) przeprowadzanie na szczeblu krajowym skutecznych kontroli w zakresie eksportu, tranzytu, przeładunku i reeksportu oraz wdrażanie w tym celu odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych, a także podejmowanie na szczeblu międzynarodowym i krajowym zdecydowanych działań służących walce z finansowaniem proliferacji i kontrolowaniu dostępu do niematerialnych transferów technologii;
- 44) wprowadzenie w życie skutecznych sankcji karnych w odniesieniu do przypadków proliferacji w celu powstrzymania nielegalnego eksportu, tranzytu, pośrednictwa, handlu i związanych z nimi operacji finansowych – zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004);
- 45) zachęcanie Komitetu Zanggera i Grupy Dostawców Jądrowych (NSG) do dzielenia się swoimi doświadczeniami w zakresie kontroli eksportu, dzięki czemu wszystkie państwa będą mogły skorzystać zarówno z ustaleń Komitetu Zanggera i wytycznych NSG, jak i z wyników wdrożenia tych środków;
- 46) wskazanie na konieczność szybkiego zakończenia prac nad poprawianiem wytycznych NSG, zwłaszcza w zakresie zwiększenia kontroli w zakresie eksportu technologii wzbogacania rudy i ponownego przerobu paliwa jądrowego, oraz konieczność takiego pokierowania pracami na forum NSG, aby przestrzeganie protokołu dodatkowego było traktowane jako warunek dostaw jądrowych;
- 47) wezwanie państw stron konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych do jak najszybszego ratyfikowania zmian do tej konwencji, aby przyspieszyć jej wejście w życie;
- 48) zachęcanie do opracowywania technologii, których nie będzie można wykorzystywać do proliferacji i w odniesieniu do których będzie można stosować zabezpieczenia;
- 49) uznanie prawa państw stron do wykorzystywania energii jądrowej do celów pokojowych, zgodnie z art. IV układu NPT i z poszanowaniem jego art. I, II i III, między innymi do produkcji energii elektrycznej oraz w przemyśle, służbie zdrowia i w rolnictwie;
- 50) dalsze przywiązywanie wagi do tego, by zapewnić odpowiedzialny rozwój pokojowego wykorzystania energii jądrowej w warunkach najlepiej gwarantujących bezpieczeństwo, ochronę i nieproliferację;
- 51) zachęcanie w tym zakresie państw stron do potwierdzenia i przestrzegania zasad i norm, regulujących odpowiedzialny rozwój energii jądrowej wykorzystywanej do celów pokojowych;
- 52) podkreślenie znaczenia kontynuowania współpracy międzynarodowej w celu zwiększenia bezpieczeństwa jądrowego, bezpiecznej gospodarki odpadami, ochrony radiologicznej i odpowiedzialności cywilnej za szkody jądrowe, a także wezwanie tych krajów, które jeszcze tego nie zrobiły, aby jak najszybciej przystąpiły do wszystkich stosownych konwencji i w pełni wywiązywały się z wynikających z tych konwencji zobowiązań;
- 53) wspieranie krajowych, dwustronnych i międzynarodowych działań w zakresie szkoleń odpowiednio wykwalifikowanych pracowników, którzy są potrzebni do zapewnienia odpowiedzialnego rozwoju pokojowego korzystania z energii jądrowej w warunkach najlepiej gwarantujących bezpieczeństwo, ochronę i nieproliferację;
- 54) głębokie przekonanie o korzyściach płynących z wielostronnych rozwiązań w zakresie jądrowego cyklu paliwowego, zgodnie z którymi mechanizmy zabezpieczające, osobno lub wraz z innymi uzupełniającymi mechanizmami, nie powinny naruszać równowagi istniejącego, dobrze funkcjonującego rynku, powinny natomiast umożliwiać wykonywanie prawa do pokojowego wykorzystania energii jądrowej, zapewniając bezpieczeństwo dostaw paliwa jądrowego tym państwom, które opracowują programy jądrowe z uwzględnieniem warunków najlepiej gwarantujących bezpieczeństwo, ochronę i nieproliferację;
- 55) uznanie, że dzięki niektórym inicjatywom, w tym utworzeniu banku niskowzobogaconego uranu, który byłby kontrolowany przez MAEA, możliwe będzie udostępnienie zainteresowanym państwom mechanizmów zabezpieczających oraz łatwiejsze stanie się wypracowanie trwałych rozwiązań wielostronnych;
- 56) wspieranie i podejmowanie dalszego dialogu i konsultacji w celu wyjaśnienia nierozstrzygniętych kwestii i zwiększenia poparcia dla koncepcji wielostronnych rozwiązań w zakresie jądrowego cyklu paliwowego.

Artykuł 4

Działania podejmowane przez Unię do celów art. 1, 2 i 3 obejmują:

- 49) uznanie prawa państw stron do wykorzystywania energii jądrowej do celów pokojowych, zgodnie z art. IV układu NPT i z poszanowaniem jego art. I, II i III, między innymi do produkcji energii elektrycznej oraz w przemyśle, służbie zdrowia i w rolnictwie;
- 50) dalsze przywiązywanie wagi do tego, by zapewnić odpowiedzialny rozwój pokojowego wykorzystania energii jądrowej w warunkach najlepiej gwarantujących bezpieczeństwo, ochronę i nieproliferację;
- 51) zachęcanie w tym zakresie państw stron do potwierdzenia i przestrzegania zasad i norm, regulujących odpowiedzialny rozwój energii jądrowej wykorzystywanej do celów pokojowych;
- 52) podkreślenie znaczenia kontynuowania współpracy międzynarodowej w celu zwiększenia bezpieczeństwa
- a) stosowanie w odniesieniu do państw stron oraz, w stosownych przypadkach, państw niebędących stronami układu NPT zabiegów dyplomatycznych mających zwiększyć poparcie tych państw dla celów określonych w art. 1, 2 i 3 niniejszej decyzji;
- b) uzgadnianie przez państwa członkowskie projektów wniosków w sprawie kwestii merytorycznych przedkładanych w imieniu Unii do rozpatrzenia przez państwa strony, które mogłyby stanowić podstawę dla decyzji konferencji przeglądowej 2010 układu NPT;
- c) wydawanie przez Unię oświadczeń w ramach debaty ogólnej oraz debat prowadzonych na forum trzech głównych komitetów i ich organów pomocniczych konferencji przeglądowej 2010 układu NPT.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2010 r.

W imieniu Rady

E. ESPINOSA

Przewodniczący
